

פרשת חוקת התש"ב

1. במדבר (פרשת חקת) פרק כ פסוק א - כא

(א) ויבאו בני־ישראל פל־העדה מדבר־צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרִים ותקבר שם: (ב) ולא־היה מים לעדה ויקהלו על־משה ועל־אהרן: (ג) וירב העם עם־משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגנע אחינו לפני ה': (ד) ולמה הבאתם את־קהל ה' אלי־המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: (ה) ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל־המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאגה וגפן ורמון ומים אין לשות: (ו) ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל־פתח אהל מועד ויפלו על־פניהם ויגרא כבוד־ה' אליהם: פ (ז) ויזכר ה' אל־משה לאמר: (ח) קח את־המטה וקהל את־העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל־הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן־הסלע והשקית את־העדה ואת־בעירם: (ט) ויקח משה את־המטה מלפני ה' פאשר צוהו: (י) ויקהלו משה ואהרן את־הקהל אל־פני הסלע ויאמר להם שמעו־נא המרים מן־הסלע הנה נוציא לכם מים: (יא) וירם משה את־ידו ויך את־הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם: ס (יב) ויאמר ה' אל־משה ואל־אהרן יען לא־האמתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את־הקהל הזה אל־הארץ אשר־נתתי להם: (יג) הנה מי מריבה אשר־רכו בני־ישראל את־ה' ויקדש בם: ס (יד) וישלח משה מלאכים מקדש אל־מלך אדום פה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את פל־התלאה אשר מצאתנו: (טו) ויךדו אבתינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים ונרעו לנו מצרים ולאבתינו: (טז) ונצעק אל־ה' וישמע קולנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: (יז) ועברה־נא בארץך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך גלך לא נטה ימין ושמאול עד אשר־נעבר גבולך: (יח) ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן־בחרב אצא לקראתך: (יט) ויאמרו אליו בני־ישראל במסלה נעלה ואם־מימיה נשתה אני ומקני ונתתי מקרבם רק אין־דבר ברגלי אעברה: (כ) ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם פבד ויכד חזקה: (כא) וימאן אדום נתן את־ישראל עבר בגבולו ונט ישראל מעליו: פ

2. רמב"ן במדבר (פרשת חקת) פרק כ פסוק ח

החטא במשה ואהרן במי מריבה אינו מתפרסם בכתוב. ורש"י פירש (בפסוקים יא יב) מפני שצוה אותם ודברתם אל הסלע - ולא אמר והכיתם, שאלו דברו היה הקדוש ברוך הוא מתקדש לעיני כל העדה ואומרים ומה סלע זה שאינו שומע ואינו מדבר מקיים דברו של הקדוש ברוך הוא אנו על אחת כמה וכמה. ודברי אגדה הם, אבל לא נתחווירו, כי מאחר שצוה קח את המטה יש במשמע שיכה בו, ואלו היה רצונו בדבור בלבד מה המטה הזה בידו. וכן במכות מצרים שאמר (שמות ז טו) והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך, והוא להכות בו, ואין הנס גדול בדבור יותר מההכאה, כי הכל שוה אצל הסלע. ועוד למה אמר בזה (דברים לב נא) מעלתם בי. ... וטענות רבות למפרשים בחטא הזה, כבר סתר בו ר"א דברים רבים מהם. והסוד שרמז בו גם הוא אינו נכון, ... והקרוב מן הדברים שנאמרו בזה, והוא טוב לדחות השואל, הם דברי רבינו חננאל שכתב כי החטא הוא אמרם (פסוק ט) המן הסלע הנה נוציא לכם מים, וראוי שיאמרו יוציא ה' לכם מים, ... וכן בכל הנסים יודיעום כי ה' יעשה עמהם להפליא, ואולי חשבו העם כי משה ואהרן בחכמתם הוציאו להם מים מן הסלע הזה, ... והאמת כי הענין סוד גדול מסתרי התורה. ...

3. צידה לדרך במדבר (פרשת חקת) פרק כ פסוק ח - הרב יששכר דב 1550-1623

ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו וכו'. כל המפרשים נתחבטו מה היה החטא של משה במי מריבה זה אומר בכה וזה אומר בכה, ואחזה דעה אף אני ואומר, לפי שידע הקדוש ברוך הוא שהיו

ישראל מהרהרים מבלתי יכולת ה' להוציא יש מאין לכך אמר הקדוש ברוך הוא ודברתם אל הסלע לעיניהם, ... ואז והוצאת להם מים מן הסלע כדי שיראו ישראל בעיניהם שאני אוציא להם מים יש מאין, אבל משה לא עשה כן כי לא דיבר מזה כלום לישראל שיוציא להם מים יש מאין לכך אמר הקדוש ברוך הוא אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני, ...

4. במדבר (פרשת קרח) פרק טז פסוק כח - לב

(כח) ויאמר משה בזאת תדעוון כִּי־ה' שִׁלְחָנִי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי־לֹא מִלִּבִּי: (כט) אִם־כָּמֹת כָּל־הָאָדָם יִמְתּוּן אֵלֶּה וּפְקֻדַת כָּל־הָאָדָם יִפְקֹד עֲלֵיהֶם לֹא ה' שִׁלְחָנִי: (ל) וְאִם־בְּרִיאָה יִבְרָא ה' וּפְצֻתָהּ הָאֲדָמָה אֶת־פִּיהָ וּבִלְעָה אֶתְּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה וַיִּדְעַתְּם כִּי גָאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־ה': (לא) וַיְהִי כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּתְבַקַּע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם: (לב) וּתִפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וּתִבְלַע אֶתְּם וְאֶת־בְּתִיבְתֵיכֶם וְאֶת כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לְקִרְחָה וְאֶת כָּל־הַרְכֹּשׁ:

5. בראשית (פרשת תולדות) פרק כז פסוק כב

וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו וַיִּמְשָׁהוּ וַיֹּאמֶר הִקְלֵ קוֹל יַעֲקֹב וְהִיָּדִים יָדֵי עַשׂוֹ:

6. פסיקתא זוטרתא (לקח טוב) במדבר דף קכב עמוד ב

קח את המטה. זה מטה שנעשו בו האותות. ודברתם אל הסלע לעיניהם. תאמרו בשמי כה אמר ה' הוציאי מימדי:

7. בכור שור במדבר (פרשת חקת) פרק כ פסוק ח

ודברתם אל הסלע אל פני הסלע תדברו אל [בני] ישראל לעיניהם דבר שיהא נראה ונגלה לעיניהם, שתאמרו שאני נותן להם מים כמו שאמור במן "הַנְּנִי מִמַּטֵּיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם". שמות טז:ד. וכמו שאמור בשליו "התקדשו למחר ואכלתם בשר", כמו כן תאמרו נותן להם מים שבזאת יתקדש שמי וידעו כי מאתי יבאו להם מים. כשבאו לפני הסלע אמר להם משה

8. בראשית (פרשת וישלח) פרק לב פסוק ד - ל

(ד) וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל־עֲשׂוֹ אָחִיו אַרְצָה שְׂעִיר שָׂדֵה אֲדָוָה: (ה) וַיִּצְוּ אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדָנָי לַעֲשׂוֹ כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עַם־לְבָן גֵּרְתִּי וְאַחַר עַד־עָתָה: (ו) וַיְהִי־לִי שׂוֹר וְחֲמֹר צֹאן וְעֶבֶד וּשְׂפָחָה וְאֲשֻׁלְחָה לְהַגִּיד לְאֲדָנָי לְמִצְרָיִם בְּעֵינָיו: (ז) וַיִּשְׁבּוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אָחִיךָ אֶל־עֲשׂוֹ וְגַם הִלְךְ לְקִרְאָתְךָ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: ... (ח) וַיִּנְתֵּר יַעֲקֹב לְבָדּוֹ וַיִּצְבֹּק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: (כו) וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף־יָרְכוֹ וַתִּקַּע כַּף־יָרְכוֹ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבֹקוֹ עִמּוֹ: (כז) וַיֹּאמֶר שִׁלְחָנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְחֶנּוּ כִּי אִם־בְּרַכְתְּנִי: (כח) וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִה־שָּׂמְךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: (כט) וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר עוֹד שְׂמֶךָ כִּי אִם־יִשְׁרָאֵל כִּי־שָׁרִית עַם־אֱלֹהִים וְעַם־אֲנָשִׁים וּתְוַכַּל: (ל) וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה־נָא שְׂמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשִׁמִּי וַיַּבְרָךְ אֹתוֹ שֵׁם:

9. כתר יונתן במדבר (פרשת חקת) פרק כ

(א) ויבואו בני ישראל כל העדה למדבר של צין בעשרה ימים לחודש של ניסן ותמת שם מרים ותקבר שם: ... (ז) וידבר יי עם משה לאמור: (ח) קח את מטה הנסים ואסוף את העדה אתה ואהרן אחיך ותשביעו שניכם את הסלע, בשם גדול ומפורש, כאשר הם רואים, ויתן מים, ואם יסרב להוציא הכהן, אתה לבדך בו במטה שבידך, ותוציא להם מים מן הסלע ותשקה את העדה ואת בעירם [בהמתם]: (ט) ויקח משה את מטה הנסים מן לפני יי כמו שצוהו: (י) ויאספו משה ואהרן את הקהל לפני הסלע ויאמר להם משה שמעו נא סרבנים [מורדים] המן הסלע הזה אפשר לנו להוציא לכם מים: (יא) וירם משה את ידו ויכה את הסלע במטהו שתי פעמים בפעם הראשונה נטף דם ובפעם השנייה יצאו מים רבים ותשתה העדה ובעירם [בהמותיהם]: (יב) ויאמר יי למשה ולאהרן בשבועה תחת שלא האמנתם במאמרי להקדישני לעיניהם [למראיהם] בכני ישראל בעבור כן לא תביאו את הקהל הזה לארץ אשר אתן להם: (יג) המה מי מריבה שרבו בני ישראל לפני יי על ענין באר שנגנזה והתקדש בהם

במשה ואהרן כאשר ניתנה להם: (יד) וישלח משה שליחים מרקם אל מלך של אדום לאמור כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל הצרה שמצאתנו: (טו) וירדו אבותינו למצרים וישבנו במצרים ימים רבים והרעו לנו המצרים ולאבותינו: (טז) ונתפלל לפני יי וישמע תפילתנו וישלח אחד ממלאכי השרת והוציאנו ממצרים והנה אנחנו ברקם עיר שניבנית בצד גבולך: (יז) נעבור נא בארצך, לא נחמוד בתולות, ולא נאנוס ארוסות, ולא נבעל נשי אנשים, בדרך המלך שבשמים נלך, ולא נסטה לימין ולשמאל, להזיק בשבילי הרשות, עד שנעבור גבולך: (יח) ויאמר לו אדום לא תעבור בגבולי שמא בשלופי חרב אצא לפניך: (יט) ויאמרו לו בני ישראל בדרכים של המלך נלך אם מימך נשתה אני ובעירי ואתן דמי מימיהם רק אין דבר שרע לבדי אעבור: (כ) ויאמר לא תעבור ויצא אדום לפניו בחיל רב וביד חזקה: (כא) ויסרב אדום לעזוב את ישראל לעבור בגבולו ויסטה ישראל מעליו שהיו מצווים מן לפני מאמר של שמים שלא לערוך עמם סדרי מלחמה בשביל שעד עתה לא הגיע הזמן להביא נקמה של אדום בידיהם: (כט) וכיון שנח נפשו של אהרן הסתלקו ענני הכבוד באחד לחודש של אב וראו כל העדה שבא משה יורד מן ההר בגדיו קרועים והיה בוכה, ויאמר אוי לי עליך אהרן אחי עמוד תפלתם של ישראל, גם הם בכו את אהרן שלושים ימים אנשים ונשים של ישראל:

10. תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף טז עמוד ב

אמר רבי יוחנן קמש עבירות עבר אותו רשע באתו היום בא על נערה מאורסה וקרא את הנפש וקפר בעיקר וקפר בתחית המתים וקשט את הבכורה. בא על נערה מאורסה פתיב הקא ויבא עשו מן השדה וקתיב התם פי בשדה מצאה הרג את הנפש פתיב הקא עיף וקתיב התם אוי נא לי פי עיפה נפשי להרגים וקפר בעיקר פתיב הקא למה זה לי וקתיב התם זה אלי ואנוהו וקפר בתחית המתים דקתיב הנה אנכי הולך למות וקשט את הבכורה דקתיב ויבז עשו את הבכורה

11. בראשית (פרשת וישלח) פרק לג פסוק ד - ה

(ד) ויגרץ עשו לקראתו ויחבקוהו ויפל על צווארו וישקוהו ויבכו: (ה) וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר נתנו אלהים את עבדך:

12. בראשית (פרשת תולדות) פרק כה פסוק כב - לד

(כב) ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם יפן למה זה אנכי ותלך לדרך אתה: (כג) ויאמר ה' לך שני גוים בבטןך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: (כד) וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: (כה) ויצא הראשון אדמוני פלו פאדרת שער ויקראו שמו עשו: (כו) ואחריו יצא אחיו וינדו אהות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם: (כז) ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: (כח) ויאהב יצחק את עשו כי ציד כפיו ורבה אהבת את יעקב: (כט) ויגיד יעקב נגיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: (ל) ויאמר עשו אל יעקב הלעטיני נא מן האדם האדם הזה פי עיף אנכי על פני קרא שמו אדום: (לא) ויאמר יעקב מכרה כיום את ברכתך לי: (לב) ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה יגה לי בכרה: (לג) ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: (לד) ויעקב נתן לעשו לחם ונגיד עדשים ויאכל וישת ויקם ויגל ויבז עשו את הבכרה: ס

13. תרגום אונקלוס בראשית פרשת תולדות פרק כה פסוק כז

ורביאו עולימא ונהו עשו גבר נחש ירכן (נחשידכון) גבר נפיק חקל ויעקב גבר שלים משמיש בית אולפנא

14. ספר הציוני על התורה - פרשת תולדות

'ויצא הראשון אדמוני' (שם שם, כה) סודו מוכן, פי הנה סיגו דיצחק, וזהו סוד 'ראשית גוים עמלק' (במדבר כד, כ), ועמלק שרש הנחש הקדמוני. רמז לזה כתבו המקבילים פי הנה לו דמות נחש על ירכו. ואנקלוס הגר פון הסוד 'ידע ציד' (בראשית כה, כז) - 'נחשירכן'. וביעקב פתיב (שם לב, כה)

'ויגע בכף ירכו', רצה הנחש לכנס לפניו כשראה פראוץ אדם הראשון, 'וירא פי לא יכל לו' (שם), ועל [ה] נחש העמוני בתחלת מלכות שאול, והנה הנחש שוכן בפרו, פי משם תולדות המלכים, ועל ידו חטא שאול [ן] נטרד. עכ"ל:

15. במדבר (פרשת חקת) פרק כ פסוק כב - כט

(כב) ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל פל־העדה הַר הַהָר: (כג) ויאמר ה' אל־משה ואל־אהרן בְּהַר הַהָר על־גבול ארץ־אדום לאמר: (כד) יאסף אהרן אל־עמיו כי לא יבא אל־הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אֲשֶׁר־מְרִיתֶם אֶת־פִּי לְמִי מְרִיבָה: (כה) קח אֶת־אֶהָרֶן ואת־אלעזר בְּנֵו וְהַעַל אֹתָם הַר הַהָר: (כו) וְהַפְּשֹׁט אֶת־אֶהָרֶן אֶת־בְּגָדָיו וְהַלְבַּשְׁתֶּם אֶת־אֶלְעָזָר בְּנֵו וְאֶהָרֶן יֹאסֵף וּמֵת שָׁם: (כז) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' וַיַּעַל אֶל־הַר הַהָר לְעֵינֵי פְלִי־הַעֲדָה: (כח) וַיַּפְּשֹׁט מֹשֶׁה אֶת־אֶהָרֶן אֶת־בְּגָדָיו וַיַּלְבֵּשׂ אֹתָם אֶת־אֶלְעָזָר בְּנֵו וַיִּמַּת אֶהָרֶן שָׁם בְּרֹאשׁ הַהָר וַיֵּרֶד מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר מִן־הַהָר: (כט) וַיֵּרָאוּ פְלִי־הַעֲדָה כִּי גָעַע אֶהָרֶן וַיִּבְּכוּ אֶת־אֶהָרֶן שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל: ס

16. רש"י בראשית (פרשת תולדות) פרק כה פסוק לד

ויבז עשו - העיד הכתוב על רשעו שביזה עבודתו של מקום:

17. חזקוני בראשית (פרשת תולדות) פרק כה פסוק לד

ויבז עשו את הבכרה עד שלא נבחר אהרן לכהונה היתה העבודה בבכורות אמר אותו רשע מה אני מלכלך ידי בקרבנות הה"ד כי דם שנאת ודם ירדפך, דם מילה ודם קרבנות.

18. יחזקאל פרק לה פסוק א - יג

(א) ויהי דבר־ה' אלי לאמר: (ב) בן־אדם שים פניו על־ההר שְׁעִיר וְהִנְבֵּא עָלָיו: (ג) וְאָמַרְתָּ לוֹ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' הִנְנִי אֵלֶיךָ הִר־שְׁעִיר וְנָטִיתִי יָדִי עָלֶיךָ וְנִמְתִּיךָ שְׂמָמָה וּמִשְׂמָה: (ד) עָרִיף חֲרָבָה אֲשִׁים וְאַתָּה שְׂמָמָה תִּהְיֶה וְיִדְעַתָּ כִּי־אֲנִי ה': (ה) יָעַן הָיִוֹת לָךְ אֵיבַת עוֹלָם וַתַּגֵּר אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־יַד־חֲרָב בְּעַת אֵיזֶם בְּעַת עֲזוֹן קֶזֶז: (ו) לָכֵן חִי־אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי ה' כִּי־לֹדְתֶם אֶעֱשֶׂה וְזָם יִרְדְּפָה אִם־לֹא זָם שְׁנֹאתָ וְזָם יִרְדְּפָה: (ז) וְנִמְתַּל אֶת־הַהָר שְׁעִיר לְשְׂמָמָה וּשְׂמָמָה וְהִכְרַתִּי מִמֶּנּוּ עֵבֶר וְשָׁב...

19. במדבר (פרשת חקת) פרק כא פסוק א - ט

(א) וַיִּשְׁמָע הַכְּנַעֲנִי מִלֶּדְבַר־ה' וַיֵּשֶׁב הַנֶּגֶב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דְּרוֹד הָאֲתָרִים וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ מִמֶּנּוּ שָׁבִי: (ב) וַיֵּדֶר יִשְׂרָאֵל גִּדְרֵ לָהּ וַיֹּאמֶר אִם־נָתַן תַּתֵּן אֶת־הָעַם הַזֶּה בְּיָדִי וְהִחַרְמְתִּי אֶת־עֲרִיבָם: (ג) וַיִּשְׁמָע ה' בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּנַעֲנִי וַיִּחַרְם אֹתָהֶם וְאֶת־עֲרִיבָם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם חֲרָמָה: פ (ד) וַיִּסְעוּ מִהָר הַהָר דְּרוֹד יַם־סוּף לְסָבֵב אֶת־אֶרֶץ אֲדוֹם וַתִּקְצֹר גְּפִש־הָעַם בְּדְרוֹד: (ה) וַיִּזְבַּר הָעַם בְּאֱלֹהִים וּבַמִּשְׁהָ לָמָּה הִעֲלִיתֶנּוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין מַיִם וַנִּפְשְׁנוּ קִצָּה בְלָחֶם הַקָּלָקָל: (ו) וַיִּשְׁלַח ה' בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשָּׂרְפִים וַיִּנְשְׁכוּ אֶת־הָעַם וַיִּמַּת עִם־רַב מִיִּשְׂרָאֵל: (ז) וַיִּבֹא הָעַם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חֲטֹאנוּ כִּי־דִבַּרְנוּ בְּה' וְנָךְ הַתְּפַלֵּל אֵל־ה' וַיִּסַּר מֵעֲלֵינוּ אֶת־הַנְּחָשׁ וַיִּתְּפֵל מֹשֶׁה בְּעַד הָעַם: (ח) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה עֲשֵׂה לָךְ שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל־גֹּס וְהִיָּה פְלִי־הַנְּשׁוּף וְרָאָה אֹתוֹ וַחֲי: (ט) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחָשׁ נְחָשֶׁת וַיִּשְׁמָהוּ עַל־הַגֹּס וְהָיָה אִם־נִשְׁף הַנְּחָשׁ אֶת־אִישׁ וְהָבִיט אֶל־נְחָשׁ הַנְּחָשֶׁת וַחֲי:

20. בראשית (פרשת ויצא) פרק כח פסוק כ - כב

(כ) וַיֵּדֶר יַעֲקֹב גִּדְרֵ לָאֲמֶר אִם־יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וַיִּשְׁמְרֵנִי בְּדְרוֹד הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנִתְּנֵנִי לָחֶם לְאֹכֵל וּבְגָד לְלִבָּשׁ: (כא) וְשָׁבְתִי בְשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה ה' לִי לֵאלֹהִים: (כב) וְהָאֲבֹן הַזֶּה אֲשֶׁר־שָׁמְתִי מִצָּדָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל־אֲשֶׁר תִּתְּנֵנִי לִי עֲשֵׂר אֶעֱשְׂרֶנּוּ לָךְ: